ARG. 4

AUSTAVINDEN

ORGAN FOR VIDREK GRENDELAG

NR. 2

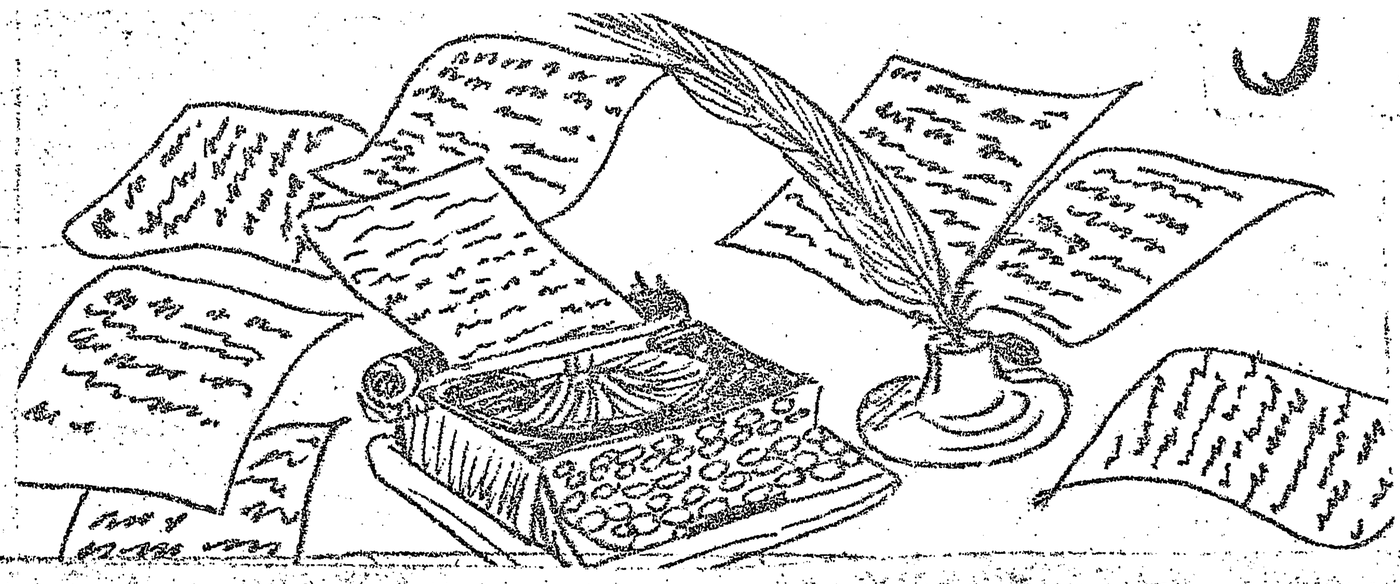

I REDAKSJONEN:

Jenny Johansen, telef. 59615
Albert Olsen
Sigfrid Indregard, telef. 59643
Liv Overvåg telef. 59646

Vi må bare innrømme at vi har hatt en riktig utrivelig mai, men vi får si som en utflytta "Virakgutt " som er hjemme på besøk, at vi får prøve på å overvintre i sommer også, og glede oss over det fine føret vi har fått.

Arbeidet i Grendelaget går godt, og vi syns sjøl vi får det ganske bra til. Utanom de vanlige møtan så har vi hatt storrundvasking på skolen, Ingebjørg har lova å fortelle fra den begivenheta. Knapt ei uke seinere hadde vi dugnad i skolegården, og der blei det også gjort store ting. Gammel selje blei saga ned sammen med all småskogen, plassen blei raka og rydda, og alt rasket blei kjørt i fjæra, der det skal være grunnlaget for et kjempe St.Hans bål. Vi skal, som i fjor, samles ved moloen, mann av huset.
Det er bestemt at med eller uten godt vær skal vi få det morro.
Osvald, Karl-Gunnar og Gaute skal stå for opplegg av leker for store og små.
Alle som har lyst og godt humør er hjertelig velkommen.

Vi glemte å få med, at mens vi andre sleit i skolegården, så gikk han Albert å pusla med å få reparert gjerdet i fjæra.

Dugnaden på kirkegården var like godt besøkt som vanlig, og i løpet av en par timer var der så ryddig og reint som det sømer seg på den fine plassen.

Om den fin-fine syttende mai-en vår vil Olga fortelle nermere.

Ei riktig trivelig stunn fikk vi da Virak Sanitets forening laga til hyggetreff, og innviterte sanitets damene fra Håkvik og alle eldre og passive medlemmer her fra bygda og fra Saltvik. Skolen, som jo er rundvaska og m ed blankpussa vinduer, og delvis nye gardiner, var pynta til fest, serveringa var helt enestående, så alle vi innbutte må bare takke for en riktig hyggelig ettermiddag og kvell.

Det er trist at vi ikke har fått ei linje til bladet vårt, ikke fra bygda, og ikke utenfra. Vi er frista til å si med guten som var i militæret: Håper å høre fra dere, om så bare nogen få ord på ei postanvisning.

Så gjenstår det bare for oss i redaksjonen å ønske alle i Grendelaget og alle våre lesere E N R I K T I G F I N S O M M E R.

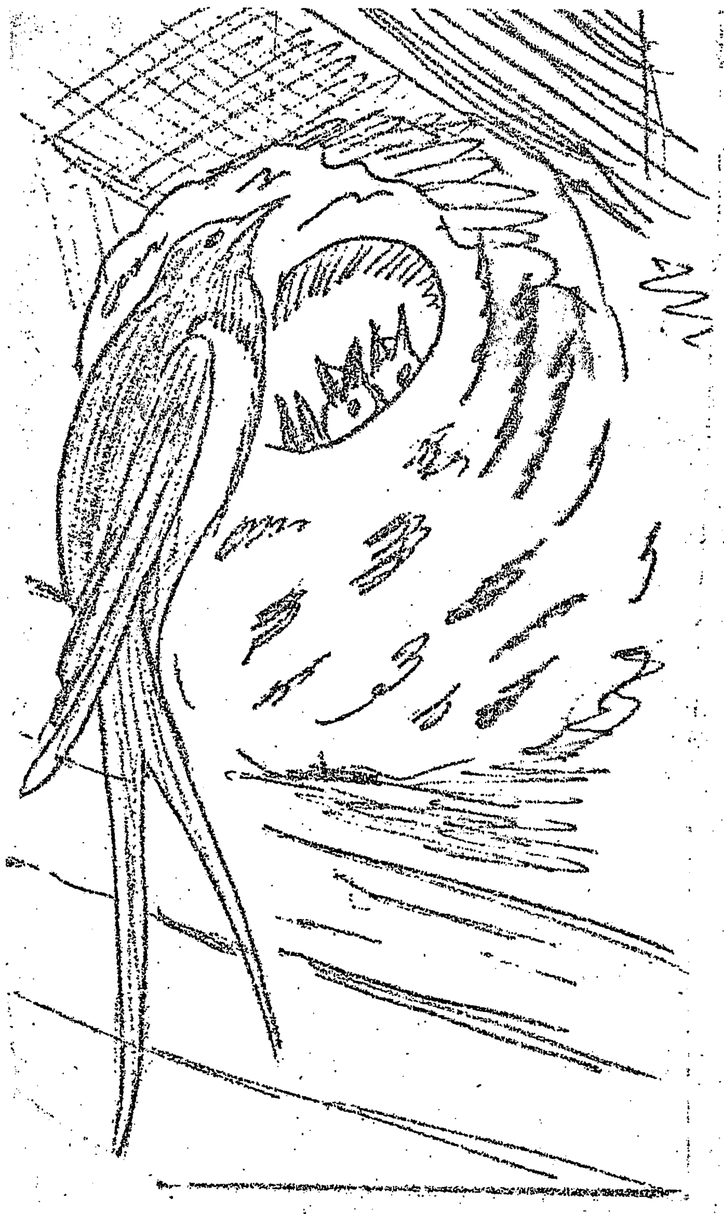

L I T T O M S M Å F U G L A N

Jeg kan jo selvfølgelig ikke dy meg for å prate litt om småfuglene våre i dette St.Hans nr. vårt.
Tross det kjølige været så har de funnet veien tilbake til oss igjen, og takk for det.
Jeg skal bare fortelle om de nye vi har registrert i år. Den 29 mars kom det ei Nøtteskrike, en ganske stor, duelignende skapning, med klare, fine farger i rust, blått, sort og hvitt. Den stanset her i ca. 4 uker, men så forsvant den, sikkert på leiting etter en partner. Gråstrupe-trost, sivspurv, og rustspurv har vi notert oss for første gang på Bårstuhaugen, men den store sensasjonen er en rosenfink (karmin-dompapp). Den skulle jeg ønske riktig mange fikk sett, for den er et syn med sitt røde hode og bryst, lys bers underside og lys-brun rygg med finkenes vanlige tegninger.
Jeg leser ganske mye om fugler, og har også litt korenspondanse både med amatører og virkelige fugleforskere, og det viser seg at rosenfinken er ganske skjelden selv i lands-målestokk.
Jeg er så glad for att vi fikk se den, trodde først at jeg drømte.
Jeg skulle ønske jeg fikk høre om noen andre har sett den, eller andre som ikke er helt vanlige, kan henne at vi sammen kunne finne ut litt om art og utbredelse. Det er en flått hobby, dette med fugler, og med ei lita blokk, kulepenn, et par bøker og helst kikkert, kan alle som er litt intressert ha masse hygge av det.

J. H.

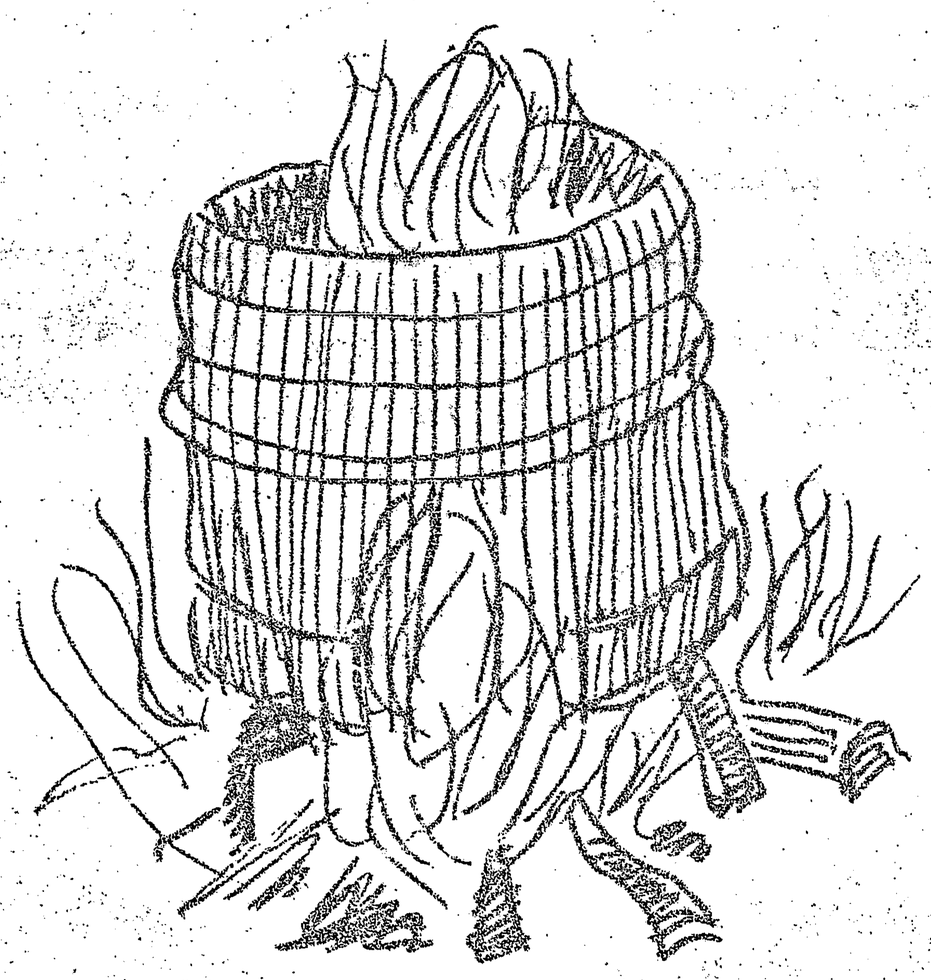

VÅREN 1940

I forrige nummer av Austavinden fortalte Enevold Kongsbakk om de første krigsdagene i 1940 slik han opplevde dem her på Vidrek. Vi skal nå høre hva som skjedde videre utover våren dette året fram til den norske kapitulasjonen 7. juni. Også her fikk man merke følgene av storkrigen:

Etter at episoden med "Hardy" var overstått, var det stille noen dager fram til den 13. april da engelskmennene satte igang et nytt angrep. Vi fant ut at grønnsakjelleren under fjøset ikke var noen sikker gjemmeplass. Derfor måtte vi bare komme oss til skogs for å søke ly. Under angrepet den 13. falt det flere granater, uten at de gjorde nevneverdig skade. Utpå dagen var angrepet over, og vi kunne gå ned igjen. Dette var det siste flåteslaget. Under dette angrepet ble den tyske flåten ødelagt. Engelskmennene var fremdeles herrer på havet.

Likevel fortsatte flyangrepene. tyske fly angrep stadig engelske krigsskip og allierte tropper på land. Når disse angrepene begynte, var det bare å komme seg i skjul under tak, fordi splinter fra eksploderende luftverngranater fra de engelske krigsskipene haglet utover. Disse hadde så stor fart at ikke en gang bølgeblikktak kunne stå imot. Forholdene var slik at under våronna måtte vi binde hestene i skjeklene på en slik måte at en kunne få den løs i en fart. Hesten skjønte faren og galloppertе i full fart opp til fjøset, hvor vi brukte å la dørene stå åpne. Jeg kan nevne et tilfelle der vi gikk ut litt for tidlig før alle splintene var falt ned. Da kom det en splint som landet ca en halv meter fra Elisabeth, kona mi. Hadde den truffet henne, ville hun blitt drept momentant.

På den annen side opplevde vi komiske hendelser midt i alvoret. Som da ei bombe traff møkkadungen på Debergmarka. Dungen ble spredt for alle vinder, eller rettere sagt den forsvant helt.

I denne tiden var det også begynt å komme soldater fra Polen og Fremmedlegionen i Frankrike. De kom og krevde husrom overalt i bygda, selv om det mange steder var fullt av flyktninger og evakuerte. For å si det rett ut var de ikke de hyggeligste folk man kunne ha i huse. Siden de fikk endel av dagsrasjonene sine i brennevin var de mer eller mindre fulle hele tiden. Det var jo usikkert hva de kunne finne på i fylla, så de fleste naboene flyttet fra husene sine og opp til huler i Krå-dalen om natta. Polakkene kjøpte opp alt som het kniver i butikken, og de demonstrerte hvordan de skulle bruke dem på tyskerne.

Det var også flere engelskmenn på land for å kjøpe egg, melk og lignende. Da fikk vi levert fra oss skipspapirerfra "Hardy" som vi hadde

oppbevart i naustet siden ~~forfarlix~~ forliset.

Noe av det viktigste for oss i denne tiden var å holde matforsyningene oppe. For å få beholde den store motor-båten vi hadde, måtte vi love å frakte matvarer til sivile i distriktet. Det var ikke mange som reiste til Narvik i denne tiden, siden det kunne bli farlig på grunn av alle angrepene på byen. Det var ikke bare til Vidrek vi fraktet varer. Vi var flere ganger innover Skjemen også. I tillegg var det perioder at ferja ikke gikk, og jeg måtte da være skysskar over Skjemen for folk som skulle fram og tilbake.

Da vi fikk vite at Narvik var blitt erobret fra tyskerne, var vi naturligvis glade. Selvfølgelig visste vi på en måte at det ikke ville vare lenge, selv om vi ikke sa det høyt. På tross av dette var vi likevel svært skuffet da vi fikk høre om den norske kapitulasjonen 7. juni. Vi følte oss ganske alene da de franske og polske styrkene trakk seg ut. Ikke lenge etter kom de første tyske soldatene til Vidrek, og vi gikk inn i fem års okkupasjon.

Tor

Kalenderen viser vi er midt i en sommer,
mens vi går og lurer på nårtid den kommer.

Kulda ho gjør at vi trenger votter,
vi sliter både løver og tommeltotter.

Og likedan læstan, de slæpp ikkje føttern,
vi sola og stoppa - må kvær belling utnøtte.

Gænsran de slit vi på dag etter dag,
te vintern må vi absolutt nån nye lag.

Hves nån sett garnlaus, e det bærre tull,
hos ho Ingebjørg på Bakken e "boden" full.

Der kan man jo også kjøp ulltæppen og pledd,
fin, fine presanga til alle slekt-ledd.

Kvaliteten e slætt ikkje tull, den aller bæste -
REN NY ULL.

DEN STORE VASKEDAGEN.

Det var en lørdagsmorgen her i midten av april bygdas "reinslige" tåga til skolen for å blande seg med kongelvæv, flueskitt og godt grønnsåpvatn. Alle førte med seg langkosta, reinvassbøtte ilagt aklepte langlårabukslår, velbrukte ansektshåndduka eller spyllenye kjøptue. På litervis med grønnsåpa var skaffa til veies, så det var berre å gå i gang, - og alle så gjorde.
Fra bortgjømte kroker og kriker drog vi fram både stilasjer og stiger. Mot de store høyder i gymnastikksalen var det just ikkje kødannelse for å komme, men han Harry hadde just så dem rette gløden for det, så han fór som ei apekatta til toppen. Å ja, ikkje sånn å forstå at Torstein, Jørgen og Erling var etterstandere akkurat, - musklan blei virkelig eksaminert. Han Albert yta så voldelig at glidelåsen greide ikkje påstanden, så vi minnes kor han blei gåan.
I klasseromme var det just så kjærringan som dominerte. Olga D. og Inger T. overbevisste oss laverestående om det vi aldri hadde tvilt på - de var skapt til takvask. Men berømmelsens krone bør tilæres ho Karine som st-illa opp med personlig hælse og stort smil - i sitt 74.år. Alle veit at der finnes ikkje en flueskit på de fløttan ho vaska. Sigfrid har jo også passert de 70, men det må være bærre på papiret. Så lenge en har slike mødre kan man jo sitte heime å spare på ungdommens krefter og ha dem til seinere år, - vi veit så lite om utdelinga då. På kjøkkenet husserte Jenny og Aine. John Martin vaska taket, så det heftes de ikkje med, men det var visst mange hinder allikevel som var tidkrevanes. Ho Liv sørga som alltid for at kaffekjelen kom på i rett tid. Ka ho ellers styrte med fikk vi ikkje oversikt over, men ho henta flettig varmt vatn, så vi må gå ut ifra at ho smussa det tel før ho slo det ut og førnya. Formannen i ryddegjengen må nok sies å være han Karl Gunnar.. Det var just ikkje bærre småpusk , men digre karsløft både i kjellar og på loft.

Han Gunnar med Jørn som medhjelper gjorde absolutt dagens høgste arbeidsstykke - å skifte takstein der det trengtes, og det var just ikkje nåkka øyeblekksarbeid, men han kunne sei sæ færdig den dagen han også.
Ho Lilly ofra sæ førr korridoren. Selv med fleira medhjelpere forblei varmovnan et reingjøringsproblem, men ellers gikk alt uten stans. Aine ga så på med de klehengeran at vi som tok ho på nært hold kunne tydelig sjå svettpærlan under næsn.
Han Osvald gikk målbevisst inn før at doan i kjellarn skulle bli reine sted å være. Det har jo så mykje å si før naturfunksjonene at omgivelsan e di bæste, selv om det bærre e snakk om stikk-inn-om.
Anne Berit og Gaute fikk p.g.a. sine plikter ikkje med seg starten, - så de skulle prøve å finne en ryddig krok å fortære sin mat, men Ingebjørg fór å braut immella så matfred eksisterte ikkje. Det e just ikkje einaste gongen ho står for ufreden.
Om lag 35 sjeler var møtt fram og alle gjorde sitt beste ved smil, sang eller prisverdig arbeide. Noen var små, andre fór så stille fram at flausan ikkje kom for allmenheta. Ole Magnus og Linda sørga for at Berit kunne fortsette sin flittige rengjøring når ho kom heim, da i form av klesvask.
Dagens gjest var skolesjef Einar Moe som i forbifarten fant veien til Virakskolen. Han hadde nok et håp om å bli behørig traktert og få tømt noen loddbøker, men alt skar seg da Lilly stod i mottakelsen og hilste med gjenkjøpsplikten når det gjaldt lodd, - og det gjorde besøket hans til et minimalt lite stikk-inn-om.
I løpet av 5-6 timer var rundvasken over i hver en krok og alle kunne svært fornøyde takke for hyggelig samvær.

0=0=0=0=0=0=0

Det var kommet ny doktor til bygda og han Salamon gikk en dag for å snakke med ham.
"De skjønner det, doktor", sa han, "kona mi har fått kjeven ut av ledd. Er det noe å gjøre med det?" "Å ja, det kan ordnes", svarte legen. "Kanskje De da kunne komme til oss om et par månedes tid"?

Dermed ønsker vi alle lesere en stille og GOD SOMMER.

Hilsen Ingebjørg og mannfolkan på Bakken.

Selv om det snart er sommer
og du mest skal være lat,
så kan du desverre ikke klare deg
helt uten drikke og mat.

A. ANTONSEN
ASS. HANDELSFORRETNING

Telefon 56154

Ble klokka nappet;
det nytter lite med syt og klager.
Vi hjelper deg heller
med det beste vi har på lager.

K. Karoliussen

Telefon 43930

For alt det du hentet,
eller fikk sendt med bil,
vi önsker god vekst
og lykke til.

ARNØY & CO

Telefon 42281

Ved bryllup, barndåp eller konfirmasjon
med fotografen må man ha en konsultasjon.

Fotograf
Ole J. Andreassen

Tlf. 56295 8520 Ankenesstrand

AUSTAVINDEN TAKKER SINE VELGJÖRERE

I vår materialistiske tid skal det penger til alt. Bare det å få til disse arkene, kalt Austavinden, koster noe.

Selv om alt arbeide skjer på frivillig basis og uten utlegg for bladet, så blir det snakk om ut - betalinger.

Abonent avgift og frakttillegg strekker ikke til, men kan vel vanskelig höynes. Det skal tross alt være et vist forhold mellem pris og kvalitet.

Vi vil derfor på det varmeste takke de firmaer og bedrifter som tegner anonser hos oss. De er i höy grad med på å holde dette lille foretagen i gang.

Våre gjenytelser blir vel heller små. Det hele er jo nermest for en spök å regne. Austavinden er födt i grasrota og vil forbli der, enten levetiden blir kort eller lang.

Vi skal heller ikke glemme de enkelt-personer som har stötte oss med bidrag.

TAKK ALLE SAMMEN!

Red.

DE STILLE TUN

Du finner dem over alt, fra den ytterste öy til den överste dal. Midt i all travelheten, i tidens ståk og larm ligger de der - de stille tun.

Som med blinde öyne stirrer husene ut mot dagen, for bak rutene er det ikke liv. Blikket er brustent. Det er bare kveldsola som medsitt kobberskinn kan gi glassene liv, slik at de igjen lyser som i tidligere tider.

Stillheten er til å ta på selv når dagen er på sitt högste. Du kan så men höre surringa av flua på sörveggen der sola nå steiker som best. Eimen fra den sprukne tranmalingen minner den kanskje om fisk. Ho stanger også mot ruta og setter sine merker, men ingen enser det lenger det er ikke noen som stirrer ut.

Döra som i varme dager stod på vid vegg for å gi luft og gjennemtrekk til et hett kjökken er lukket og låst.

Stien mellem fjös og stue, engang tydelig og brei slitt av tusen fött i travle dager, er bare en aning. Ei lita barnehand hadde nå lett funne firklöveren blandt alt det som gror. Der hesten gnog i harde onnetider, mens kjörekaren fikk seg kaffe på trappa, står gresset langt. Ingen skjære skjenner fra stabburstaket mot katta som drog seg i solveggen. Det ble for stille også for henne.

Hanen, denne tunets adelsmann ville ikke ha kjent seg igjen. Selv badegropa til de spraglede hönene er borte. Han ville stått der med hodet på skakke i dyp fundering over denne verdens forgjengelighet. Men han hadde fått stå i fred. Trengte ikke ta spranget for en lurende guttenevo som prövde å nå de glinsende halefjerene. Ingen fornermet kakling over slik uforstand og mangel på respekt. En inspeksjon av koneflokken var det eneste som kunne rette opp humöret og selvtiliten.

På tråkket foran trappa ble paradisets ruter streket opp. Her gjorde brunstekte gjenteben de merkeligste hopp etter regler og lover som nöye ble overvåket. Kasta du feil eller trakka du på streken hadde du tapt. - Ja kanskje var det livets tapte paradis. -

Det gnell ikke lenger fra slipesteinen der akslingen gnisser i törre lager, til en vasskvett fikk det til å stilne. Susinga fra ljåen som ble pressa mot den möysommelige roteranes steinen bar også godt i morgenstilla.

Nå står den der på morkne bein og er laus på åsen. Veiva som var blankslitt av harde og sveite never, er rusten og ru.

Nei alle de kjente låtene er borte, de som vidnet om arbeid, lek og liv. De som gav tunet sitt særpreg.

En lyd er det likevel igjen, men den er ikke god. Det er porten som knirker i rustne hengsler, - i det du forlater det stille tun.

A.O.

VÅRONN I BÅRSTUA.

Vi driver litt hobby jordbruk, her i Bårstua, og selvfølgelig starta vi etter kalenderen og ikke etter veret, må jo skjele litt til ekspertisen også, og helst ikke ligge særlig etter.

Først skulle gulrota i jorda, de små frøan (Halvlang Nantes) såg så forfrossen ut at vi blei enig om å plante under plast. Streng til bøyler og metervis med plast blei innkjøpt, og alt gikk fin-fint. Kålrabi, nepe og løk kom også i jorda i riktig rekkefølge, likeså potetene, litt av hver sort. Så var det bare å vente, mens vi så smått starta med planting og pynting rundt huset. Å luke ugress, stelle jordbær og plante blomster er trivelig, men for meg er votter ei plage, så her blei det enten å plages eller gå rundt med full naggelbit.

Merkelig nokk så tok de forskjellige matemner til å titte opp av jorda, litt etter litt, tross det kjølige veret både dag og natt, og nu var det vi skulle gå tilsyns runden, "bonden" sjøl og jeg.

Vi starta med gulrota, nerma oss plasten med stor spenning, joda, vi såg hvor det lyste grønt og fagert under det blanke stoffet, men, akk, o ve, der stod de side om side, arve, kjerringrokk og kveke, så feite at jeg hørte de stønnet av vel-levnet, men rett skal være rett, der var gulrot også. Etter to stive dager stod 8 rader med bleike, skjelvende og langskanka grønnsaker alene igjen, vi godsnakka med demfor å få dem til å "stå han av" mens vi så forsiktig - forsiktig fikk dekket dem til i gjen. Nu lister vi oss forbi på håsslestan for at de ikke skal dett i hop. Først etter at gulrota var berga, kunne runden vår fortsette, og da var det det hendte, katastrofen altså. Først besåg vi kålrabien, den stod fin og snart ferdig til tynning, men så peika sjefen på neste rad og spurte vad d e t var. Det,- det er jo løk ser du vel, nei d e t å, meiner du nepa kansje. Nei, jeg meiner det tette, frodige akkurat h e r . Å det,- det er bare noen få blanda blomsterfrø.

Jeg bad om at ho Anna måtte ha døra lukket, for nu blei jordbruket satt på en hard prøve.

Det starta med litt om nivået hos den som sår blomster mitt mellem løk og neper, og fortsatte med alle fortredeligheter fra i fjor, for eks. å snuble i meterlang seig kornblomst, bli nesten kvalt av blad fra kjempevalmuer eller å bli stående med fanga fullt av brudeslør, der det etter alle beregningerskulle være potetkål.Det tok lang tid før jeg kom såpass til ordet at jeg fikk fortalt at to lusne meter med blomster i potetåkeren, det fikk selv mor mi krangla seg til i den tida de måtte snu på hvert kunstgjødsel korn, eller hver fraubit , men du verden,- jeg skulle grave opp hvert eneste lille frø,

å gå rundt med dem "på lomma", å strø dem ut i skogen som salig Wergeland gjorde i si tid.
Det foregikk ei ganske utstrakt meningsutveksling, men også dette gikk bra, og vi måtte innrømme, begge to, at uten denne lille tabben hadde vi neppe gått langs åkerreina denne kjølige juni kvellen og diskutert; vækstmuligheter for kornblomst, valmuer og brudeslør.
Men kor som er, åkrene står ganske fine , de, og rart skulle det være om det ikke laga seg i år også, både med nyttevekster og blomster.
Men hvor skal jeg så frøan til neste år,
kanskje i kålen, men det må bli hos naboan.

Så ønsker jeg alle jord arbeidere L Y K K E T I L , og god sommer.

Jenny

Jeg kom til å tenke på et gammelt visdomsord, som jeg med vekslende hell har prøvd å etterleve:
Under en diskusjon, så la det alltid stå en liten mulighet åpen for at motparten har rett,- da blir nederlaget så mye lettere å bære.

J.

17. MAI - 82-

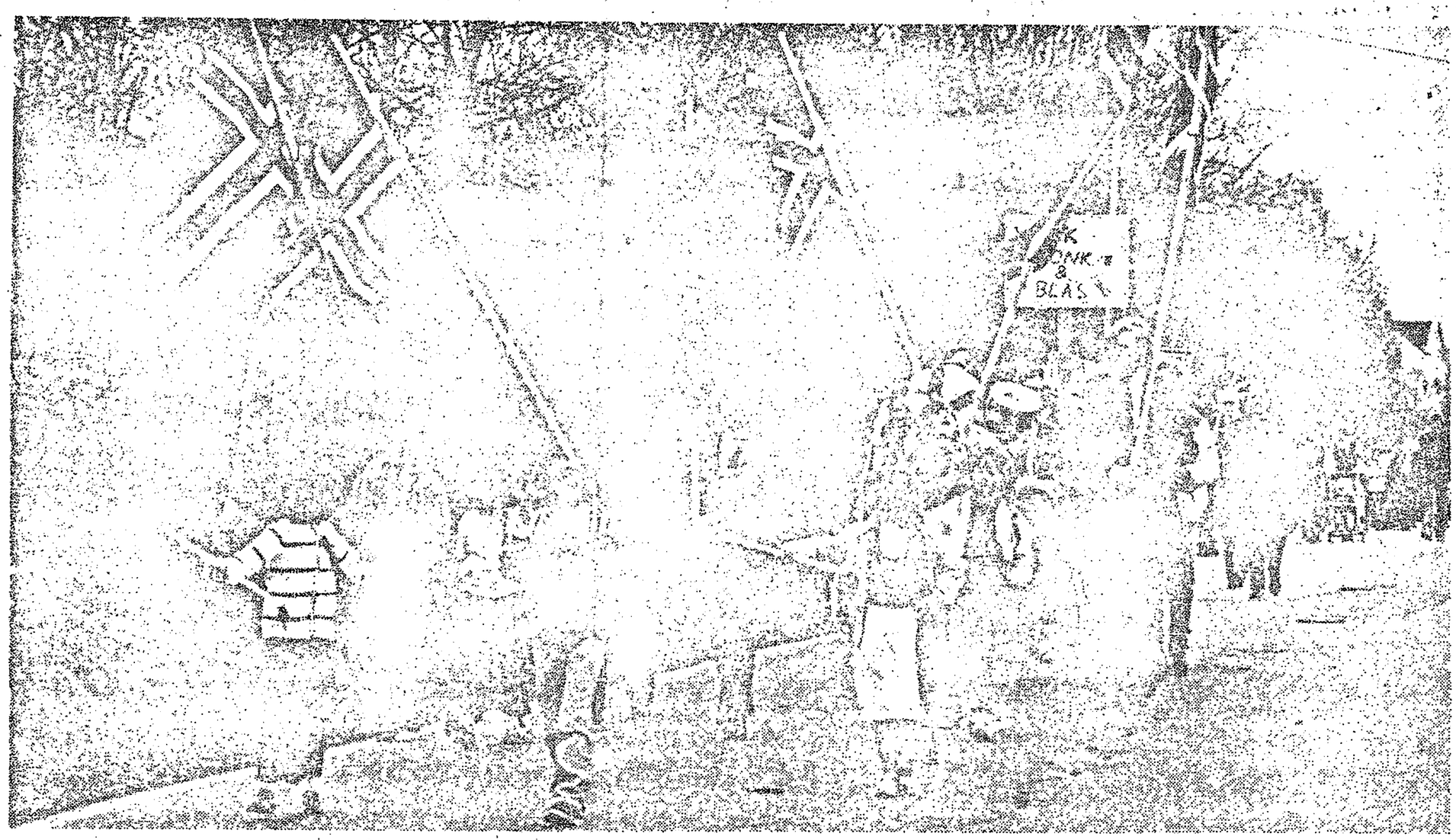

En begivenhet var det på Virak. For første gang på mange,mange år feiret man egen 17. mai under egen og ny fane. Eget orkester hadde man også, «Virak donk og blås», bestående av to personer trukket av blikkvogn og hest.

Også i år ble det I7.mai feiring i bygda. Det ble i god tid nedsatt en komite av blandet årgang, som gjorde en kjempe - fin innsats og bragte bygdefolket den ene overaskelsen större enn den andre.

I rett tid om morgenen ble bygda vekket med traktor og vogn hvori det nye orkestret befant seg, under navnet Virak donk & blås . Det både donket og blåste, slik at alle skulle komme seg opp til flaggheising i rett tid.Været var strålende sol, men likevel temmelig kjölig. Orkestret opptråtte derfor i topplue og votter, men likevel i godt homör.

I avisene leste vi at folketoget skulle starte i Gjerhågsvingen kl.I7,-. og dit stimet da store og små i flokk og fölge i finpuss og med norske flagg.

Etter som folk samlet seg ante vi at noe ekstra skulle skje. Best som det var troppet Toril og Gunnar opp med hest og vogn. Bare det var jo ekstra morro, og noe som antakelig hente for förste gang i et I7.mai tog på Virak. I vogna hadde "Donk og blås" plasert seg. Lilly donket flott i takt med Anne Berits blåseinstrument.

Men det skulle skje mere för toget satte seg i bevegelse. Komiteen med Lilly i spissen hadde sydd ny fane som skulle av - dukes först, og den æren fikk Kjetil Indregard med fölgende Prolog:

VI HADDE ET TOG HER
I GAMLE DAGA,
MEN SÅ BLE DET BORTE
OG ALLE KLAGA:
OG ENDELIG KOM
DET VI VENTA PÅ
ET SYTTENDE MAI-TOG
PÅ VIDREK SKAL GÅ.

MEN I VÅRES TOG,
MÅ VI HA EN FANE.
OG FANEN KUNNE VI IKKE RANE.
DEN GAMLE VAR BORTE,
VI TRENGTE EN NY
HO LIV OG HO LILLY
DE MÅTTE SY.

SNART FÅR VI SE HAN
BARE VENT,
ALLE ER SIKKERT
VELDIG SPENT.
MEN VENTINGA MÅ
IKKE BLI FOR LANG
SÅ Æ AVDUKA FANEN
MED EN ENESTE GANG.

MÅTTE DEN VARE
I MANGE ÅR,
TIL ALLE VI UNGAN
FÅR GRÅE HÅR.

Etter aplausen satte toget seg i bevegelse, og med musikk og hurra rop gikk turen til Grendehuset. Her var det duket til kaffe og festlig samvær.

Ungene fikk utdelt brus, og fra en salgsdisk ble det solgt pölser, is og brus.

Utover kvelden ble det også konkuranse for store og små. Selv om I7.mai talen manglet gikk praten livlig mellem festdeltakerne.

For å böte på utgifter til diverse ting ble det loddet ut en frukt kurv som Erling Högset vant.

Etter hvert som kvelden led på begynte de aller minste å duppe av, så da klokka var 2I,- var det almindelig oppbrudd.

Vi takker komiteen for et kjempegodt opplegg til årets I7.mai fest. I samme forbindelse kan vi ikke unlate å rette en spesiell takk til nyinnflyttere som villig stiller opp og gjör en innsats til bygdas beste.

O.O.

PLATER I SKUDDET

PAUL McCARTNEY:
TUG OF WAR.

Paul McCartney har, til manges glede, kommet med en ny LP: Tug of war. Denne platen er etter vår mening meget variert. Her er låter som er gammel-pop inspirert (Get It , The Pound Is Sinking), ballader med tolv-strengers spansk gitar (Somebody Who Cares, Here Today), stryke arrangementer, nyere stil, svakt hellende i retning disco (Dress Me Up As A Robber, What's That Youre Doing). Med andre ord, noe for enhver smak.

Paul McCartney

Mange har nok hørt single-hiten "Ebony And Ivory" som også er med her. På den hadde han jo med seg Stewie Wonder. Wonder medvirker på flere melodier. I tilleg er folk som Carl Perkins og Ringo Starr med Denne platen er betydelig bedre enn den forrige, som var monoton og kjedelig.

Når det gjelder platens plassering på listene, viser vi til "Ti på topp"-listen annet sted på sidene.

Anbefales varmt.

K&T

PRØV DEG SOM DETEKTIV

En erfaren detektiv ville sikkert nekte å tro på disse to historiene. Kan du si hvorfor?

*

En mann ringer opp til politiet og forteller at hans beste venn er død. Han har etterlatt seg et brev, sier han, og der står det at vennen har begått selvmord. " Hvor fant De det brevet?", spør politimannen. " Det lå i min venns Bibel, mellom side 101 og 102."

*

En dame drømte at hun holdt på å drukne, og det skremte henne slik at hun døde av hjerteslag mens hun sov. (Løsningene står nederst på forrige side)

Finn 4 feil

PÅ NEDERSTE BILDE

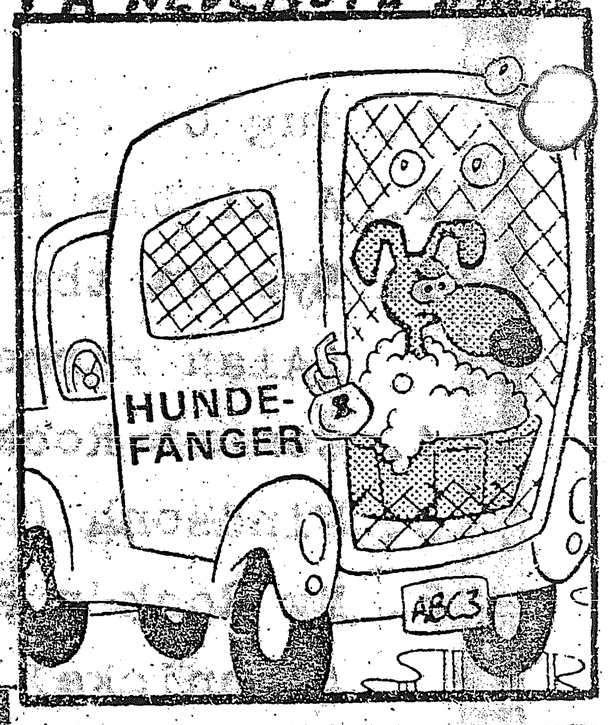

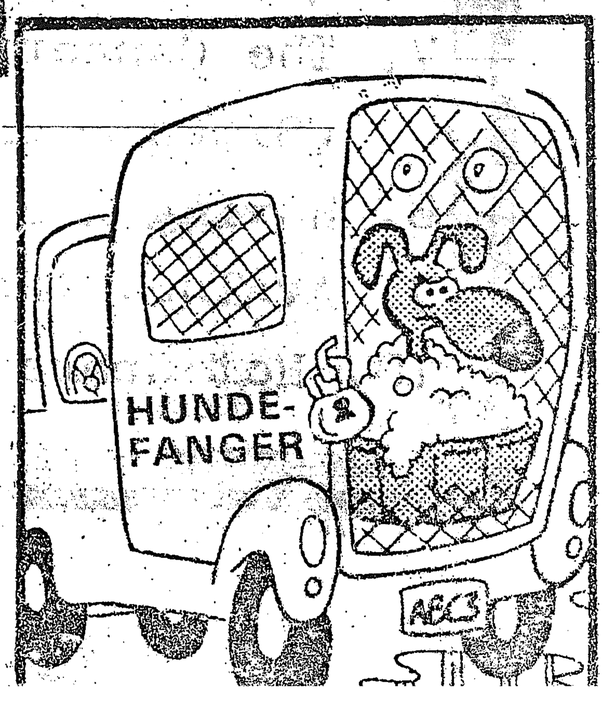

SKILT I SKOLEGANG

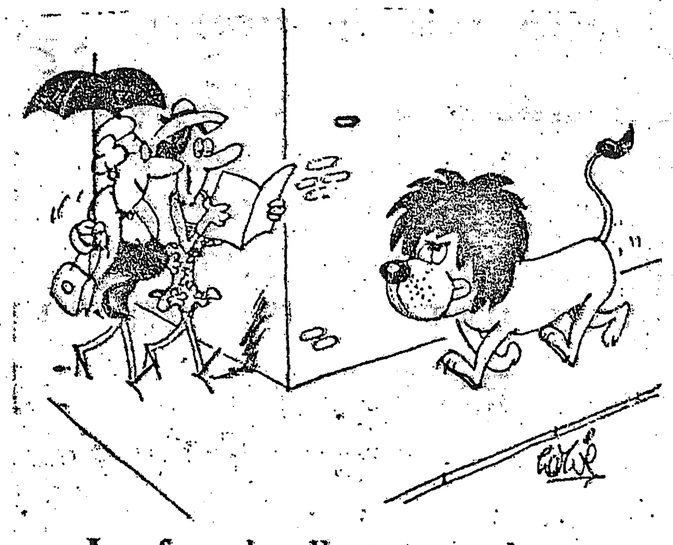

- Jomfru, du vil møte en løve, og

"Det er forbudt å løpe." Under var det tilføyd av en ukjent hånd: " Overtredelse vil medføre forfølgelse.

UNGDOMSSIDENE

Hallo, her er vi igjen, dobbelt så store som forrige gang. Vi håper fortsatt på å få tilsendt stoff, forslag o.l. Dessverre må vi si at vi er skuffet over at så få har sendt oss stoff. Å finne materiale var ikke så lett, men likevel slår vi altså til med en side ekstra. Det kom bare ett forslag til navn, men vi vil gjerne ha flere alternativer å velge mellom. Denne gangen prøver vi oss med en hjemmelaget musikkanmeldelse. Siden dette er første gangen vi prøver oss på dette feltet, er vi svært interessert i å høre hva dere mener om dette.

K&T

KONKURRANSE

I anledning VM i fotball vil vi her avholde en konkurranse. HVILKET LAND VINNER VM? Svarfristen blir noe kort, 1. juli, men vi håper på mange svar. Denne konkurransen kan alle være med på, voksne også!

Premie til vinneren.

Følgende land deltar:
Italia, Polen, Peru, Chile, Belgia, Vest-Tyskland, Algerie, Kamerun, Østerrike, Argentina, Ungarn, Brasil El Salvador, Honduras, England, Frankrike, Spania, Tsjekkoslovakia, Nord-Irland, Jugoslavia, Sovjet, New Zealand, Skottland, Kuwait.

Sendes til: Kjell Thorstensen, Vidrek
8520 Ankenesstrand

10 på topp

1. Tug Of War, (Paul McCartney)
2. A Little Peace, (Nicole)
3. Eye In the Sky, (Alan Parson's Project)
4. Combat Rock, (The Clash)
5. Windsong, (Randy Crawford)
6. My Rock'n Roll Album, (Jannicke)
7. The Concert In Central Park, (Simon & Garfunkel)
8. Having A Party, (Chips)
9. Avalon, (Roxy Music)
10. Hot Space, (Queen)

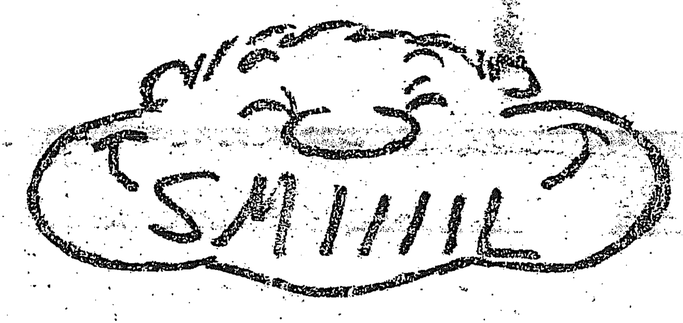

En voldsomt oppbragt mann kom springende inn i jernvareforretningen:

"Skaff meg en flott flaggstang og folk til å få den på plass til i morgen tidlig, min nærmeste nabo skal feire 50 års dag."

"Til i morgen tidlig kan bli vanskelig, men hvis det er så viktig å flagge, så...."

"FLAGGE??? Det er jo nettopp det jeg ikke skal."

LØSNINGER

1. Et blikk på hvilken som helst bok forteller deg at side 101 og 102 er trykt på samme ark, så det kunne umulig ligge noe brev mellom dem.

2. Siden damen døde mens hun lå og sov, kunne ingen vite hva hun hadde drømt om.

Gauken har gale, nå er det vår
av med strömper, skjegg og hår.

HÅKVIK HÅRSENTER

Innehavere

Anne-Britt Sætherskar
Ranveig Megård

Telefon
59265

Mens kona velger blandt det vi kan skaffe,
du slapper av med kaker og kaffe.

KOLFLAATH

Telefon 4Io74

Ja nå kan du heve i Sparebanken
det som ble satt inn med ferie i tanken.

Ankenes Sparebank

Telefon 44055 Bjerkvik 52IOI

Du trenger det samme år etter år
beis, maling - alt til leging av tidens sår.

J. Ravald A/S

Telefon 4I080

AUSTAVINDEN ER BRENNAKTUELL

Følgende samtale utspant seg mellem en av bladets medarbeidere og en eldre abonent:

Ka synes du egentlig om Austavinden?

Jau, påskenummeret var spesielt kjukt og gjævt.

Så du likte stoffet?

Stoffet. Han vara så mykkje lenger, og det trenges nø når det ikkje finnes never på teinveden.

....

Kom så å sei at Austavinden ikke har en misjon.

Med tanke på vinteren og mange fyringsdager har vi derfor åpnet en ny side i bladet.

Vi har kalt den Frem fra glemselen, og her kan de som synes at de har noe som bör minnes komme frem med det.

E nten det er suget av eget bryst, eller hentet fra gamle skrifter så er det velkommen i Austavinden.

Red.

FREM FRA GLEMSELEN

Love

for

Virak ungdomslag.

§ 1.

Lagets formaal er at fremme kameratskap og selskapelighet og skaffe hygge for lagets medlemmer, samt bør laget sætte sig maal, som kan være av praktisk eller økonomisk betydning for stedet.

§ 2.

For at bli medlem av laget fordres, at vedkommende er konfirmeret og forøvrigt en respektabel person.

§ 3.

Kontingenten er kr. 1.00 pr. aar og betales forskudsvis med kr. 0.25 pr. kvartal.

§ 4.

Til ledelse av laget vælges en formand og en næstformand. Formanden forretter desuten som kasserer. Til at revidere regnskapet vælges to revisorer.

§ 5.

Laget avholder sine møter om søndagene; forøvrig efter nærmere bestemmelse m. h. t. tid og sted. Programmet for møterne bør være: Oplæsning, sang, musik, dans og lek etc., og er det ethvert medlems plikt efter evne og anledning at søke programmet gjort saa rikholdig og avvekslende som mulig.

Det er ikke så svært mange årene siden Virak ungdomslag offesielt ble nedlagt.

Likevel kan det vel være noen av de som i dag bor i bygda som ikke kjenner til at det tidligere har eksistert en slik kulturfaktor.

Blandt gamle papirer har vi funnet Love for Virak ungdomslag, og som en kurositet har vi tatt dem med her.

Red.

§ 6.

Lagets aarlige generalforsamling skal avholdes ved nytaarstider, og skal da aarsregnskapet fremlægges og revideres samt valg av ny bestyrelse foretas.

§ 7.

Til festligholdelse av 17de mai, St. Hans o. s. v. og til basarer o. l. skal laget i god tid vælge en festkomite, der har at ordne det fornødne.

§ 8.

Berusede personer har ikke adgang til lagets møter eller fester, og er her nytelse av berusende drikke av enhver sort strengt forbudt.

§ 9.

Lagets løpende utgifter til regnskapsførsel, lokale etc. bestrides av lagets kasse.

§ 10.

Nærværende love skal utdeles til lagets samtlige medlemmer og har formanden at paase, at lovene befølges.

§ 11.

Forslag til forandring av lovene maa fremsættes for den aarlige generalforsamling og kræver $^2/_3$ — to trediedels — stemmeflertal for at vedtas.

Virak den 14de november 1909.

Anita Håheim
11 år 19 februar

Torgunn Olsen
9 år 19 april

Inger-Elin Overvåg
8 år 4 april

Aina Olsen
7 år 30 mars

Laila Gundersen
7 år 5 februar

Britt Oddveig Overvåg
fyller 4 år 10 juli

Vi gratulerer hjerteligst

Vidar Håheim
7 år 12 juni

Ole-Magnus Olsen
2 år 17 februar

Terje Røssås
10 år 13 juni

Bryllupsklokkene ringer for
Torild Ravn, Virak og Villy Pettersen, Narvik.
Adr. for dagen: Emmenesveien 1-C.

Fredag 29 mai

1982

Takk for oppmerksomheten i anledning vårt bryllup.

Torild Ravn Pettersen og
Villy Pettersen

Thomas er to år i dag, fredag 28. mai og gratuleres av mamma, pappa, mor og far på Ankenes og Virak.

Narvik sykehus 24/5
Anita Didriksen Ravn og Svein Ravn, Narvik, ei jente.

Kathrine Hansen
9 år 14 juni

Hanne Hansen
14 år 7 juni

Trude Gullbakk
3 år 11 mars

Merete Nygård
3 år 5 mars

KONFIRMANTER I HÅKVIK KAPELL 16. mai 1982.

Helge Bjerkelund, Vidrek.

Hjertelig takk for oppmerksomheten i anledning konfirmasjonen.

Gerd og Kåre Bjerkelund
Helge

Kjell Thorstensen, Vidrek.

Hjertelig takk for oppmerksomheten i anledning konfirmasjonen.

Inger og Torbjørn Thorstensen
Kjell

F A R E P Å F E R D E

Ei natt blei vi vekket av at måse, kråke og sjur holdt et fryktelig spetakkel, vi trodde det var reven som var på ferde, heilt til vi fann et rasert sjurreir og ei ihjel reven sjur, da vi i tillegg fikk høre at nogen hadde funne skall av mås-egg rundt husan, begynte vi å ane uråd. Joda, kl 6 i dag tidlig openbarte synderen seg, en velvoksen mink. Den spaserte rolig opp veien og blei borte bak garasjen. Jeg blei selvfølgelig vettskremt for fuglene, men villminken er ei svøpe for hønsegårdene, Så ver klar over att den går løs heromkring.

Y. Y.

Vi minner om at neste nr.av "Austavinden" er i "handelen" i september, innleverings fristen blir da 15 september.

B A S A R-B A S A R

Virak Sanitetsforening avholder basar lørdag 17. juli i Virak Grendehus.
Salg av kaffe, kaker og brus.
Tombola og loddsalg.
Inntekten går til Ankenes Menighetshus.

Virak Sanitetsforening

Nei til sekke-renovasjon

Vidrek grendelag har på medlemsmøte enstemmig vedtatt å be om å bli unntatt fra den planlagte sekkerenovasjonen som komunen ønsker å starte opp.

Grendelaget peker i et brev til kommunen på at i et landdistrikt som Vidrek representer avfall ikke noe problem. Organisk materiale er en ressurs som man selv komposterer, det øvrige brennes eller graves ned.

Brevet slår fast at man finner det formålsløst at renovasjonsvesenet skal kjøre lange veier ut til Vidrek for å hente søppel inn til bykjernen. Når man for en så unødvendig tjeneste dessuten påføres en engangsutgift på 400 kr. til stativ, og deretter en årlig utgift på 700 kr., finner Vidrek grendelag det rimelig å kreve å bli holdt utenfor den nye renovasjonsordningen.

KJEMPETILBUD!!!

To nyydelige kattunger,
svart hunn og stripet hann,

G I S B O R T

Selv om hann-katten viser tydelige tegn på å stamme fra Gjerdhaugen, så er det et skjeldent fint dyr.

Liv og Jon-Martin.

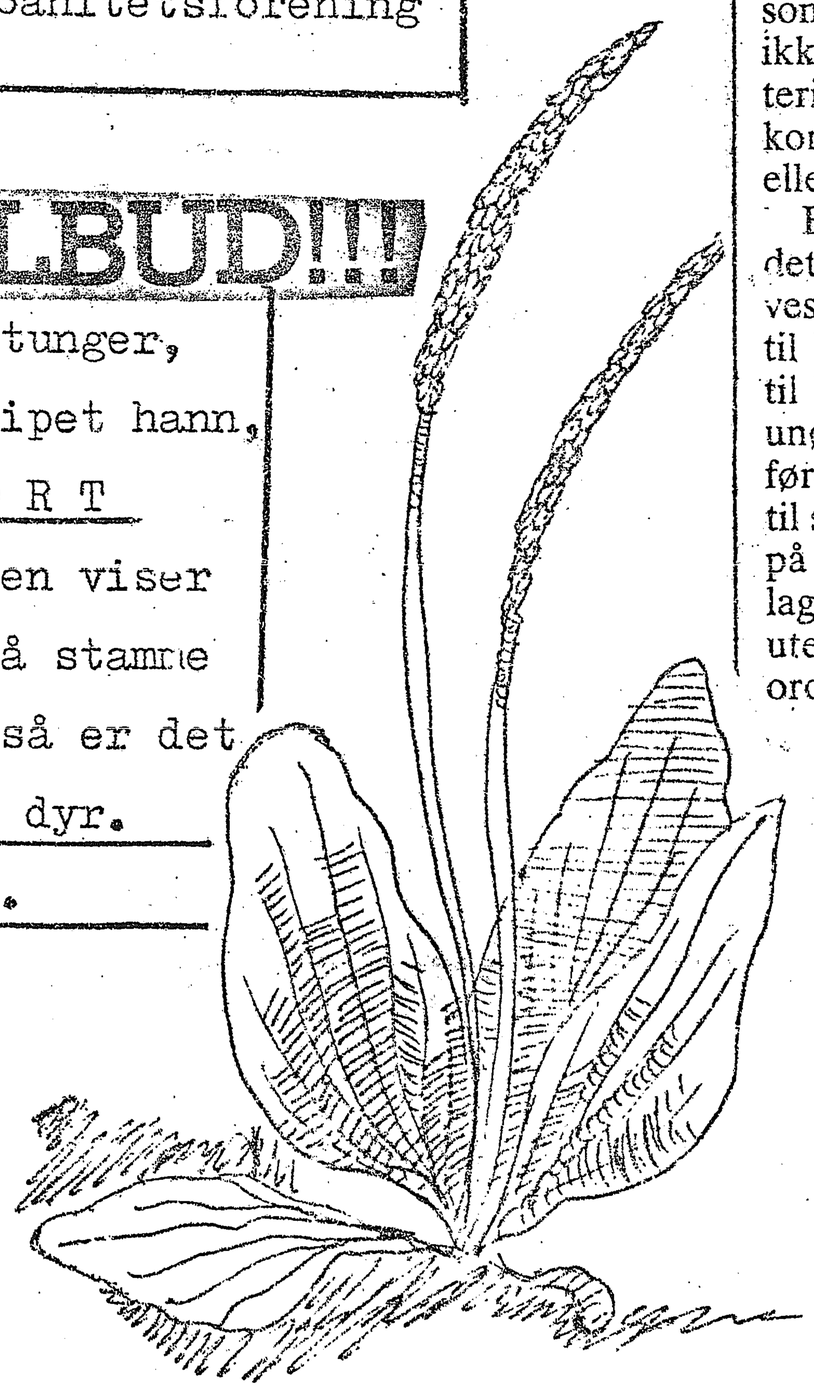

KRYSSORD

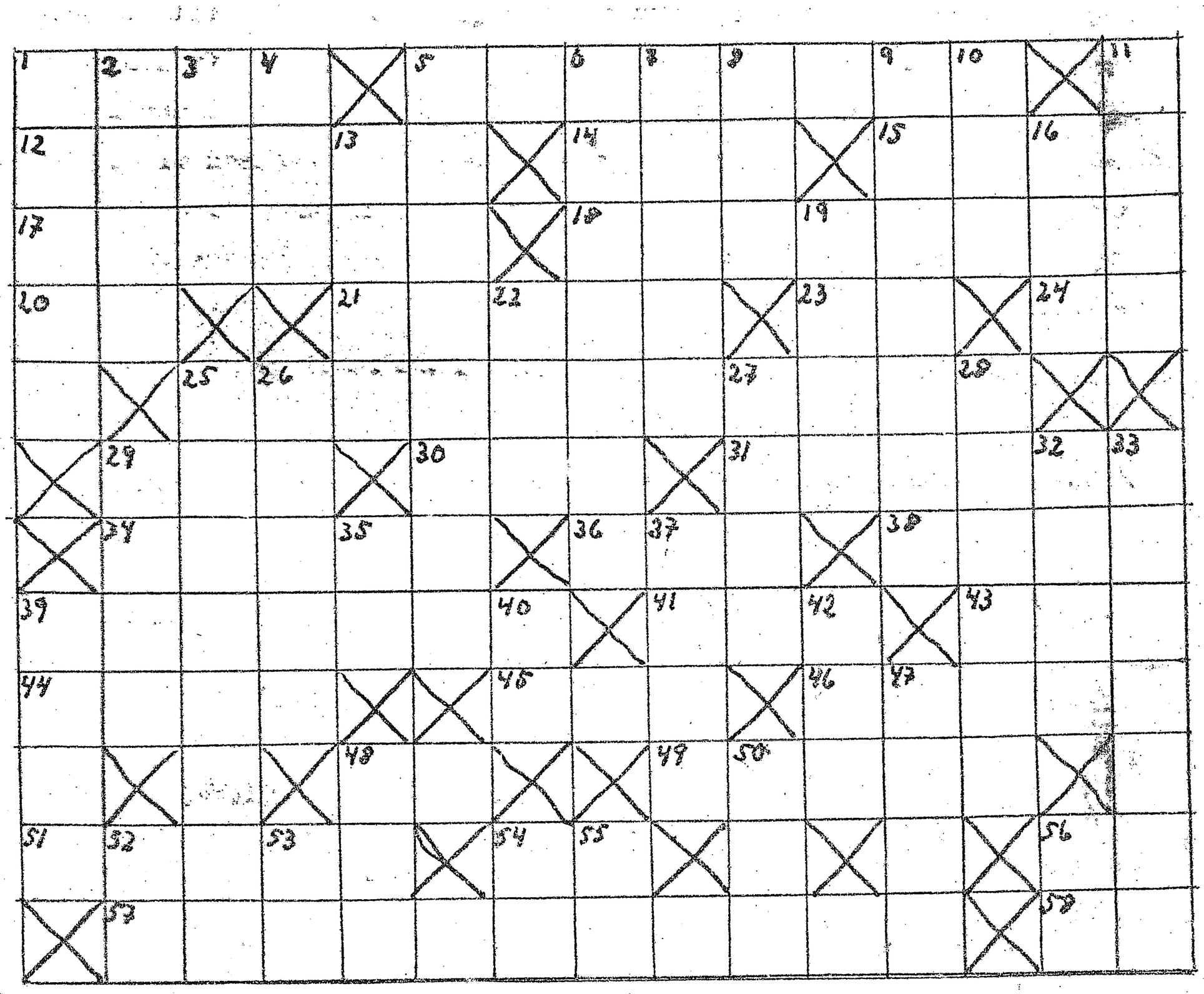

VANNRETT

I.Kjekk
5.Likt
I2.Faller
I4.Mene
I5.Spist
I7.Ukedag
I8.Bretter
20.Ofret
2I.Sprekk
23.Flateinnhold
24.Smile
25.Normal
29.Treg
30.Norsk forf.
3I.Musikkverk
34.Dyr
36.Hodeplagg
38.Spill
39.Betale
4I.Metall
43.Spinkel
44.Blomst
45.Redskap
46.River
48.Slagsted
49.Øve
5I.Klagesang
54.Lever
56.Spis
57.Anleggsredskap
58.Sjarm

LODDRETT

I.Drikk
2.Sted i Nordland
3.Elv
4.Varme
5.Irriterende
6.Stilk
7.Grunnstoff
8.Grønnsak
9.Mynt
I0.Okse
II.Si
I3.Jarl(Eng.)
I6.Bit
I9.Fransk komponist
22.Sti
25.Prester
26.Før
27.Dyr
28.Nokså
29.Så
32.Limbånd
33.By i USA
35.Karakter
37.Framkomstmiddel
39.Frukt
40.Nedbør
42.Kry
47.Slektningen
48.Slit
50.Velstående
52.Karakter
53.Som 20 vannrett
54.Mesterskap
55.Gud
56.Artikkel